

Deseta godišnjica osnutka Kluba studenata veterinarske medicine, otkrivanje spomen-ploče prof. Podaubskome i elitni ples

The tenth anniversary of the Veterinary Medicine Students Club with the unveiling of a plaque commemorating Professor Podaubski and a ball

Džaja, P.

54

Sažetak

Prema povijesnim podacima na Veterinarskom je fakultetu u Zagrebu proslavljen je devet obljetnica, bilo u organizaciji studenata veterinarske medicine bilo samog fakulteta. Prva proslavljena obljetnica bila je desetogodišnjica Kluba studenata veterinarske medicine 23. veljače 1930., kad je dekan prof. Jurak otkrio spomen-ploču profesoru Eugenu Podaubskome, a tom je prigodom održan i elitni ples. Klub studenata veterinarske medicine priredio je 14. studenoga 1939. svečanu akademiju, na kojoj je sve nazočne pozdravio dekan prof. dr. sc. Ivo Babić. Četrdeseta obljetnica Veterinarskoga fakulteta održana je 17. listopada 1959., proslava 50.-te godišnjice Veterinarskoga fakulteta u Zagrebu počela bila je od 24. do 27. rujna 1969. a proslava 60. te godišnjice bila je 23. studenoga 1979.g. 65. godišnjica proslavljena je 15. studenoga 1984. a 70. obljetnica Veterinarskoga fakulteta u Zagrebu održana je 13. studenoga 1989.g. Dana 13. prosinca 1999. proslavljena je 80. obljetnica Veterinarskoga fakulteta, a svečanu je sjednicu otvorio dekan prof. dr. sc. Z. Makek. Dana 12. studenoga 2004. proslavljena je 85. obljetnica, a svečanu sjednicu otvorila je dekanica prof. dr. sc Lj. Pinter.

Ključne riječi: svečana sjednica, obljetnica, elitni ples, Veterinarski fakultet

Abstract

According to historical data, nine anniversaries have been celebrated at the Veterinary Faculty in Zagreb, either organized by students of veterinary medicine or the Faculty itself. The first anniversary celebrated was the tenth anniversary of the Veterinary Medicine Students Club foundation on February 23, 1930, when the Dean, Professor Jurak unveiled a plaque commemorating professor Podaubski. On this occasion a special ball was held. The Veterinary Medicine Students Club organized the celebratory conference on November 14, 1939 where all the participants were greeted by the Dean, Professor Ivo Babić, Ph.D. The fortieth anniversary of the Veterinary Faculty was marked on October 17, 1959, and the 50th anniversary was celebrated from September 24 to 27, 1969. The sixtieth anniversary was celebrated on November 23, 1979, and the 65th on November 15, 1984. The seventieth anniversary of the Veterinary Faculty in Zagreb

Dr. sc. Petar DŽAJA, dr. med. vet., redoviti profesor u trajnom zvanju, Veterinarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Dopisni autor: dzaja@gef.hr

was held on November 13, 1989. The celebratory assembly to mark the 80th anniversary was opened on December 13, 1999 by the Dean, Professor Zdenko Makek, Ph.D. On November 12, 2004 the 85th anniversary was celebrated and the celebratory assembly was opened by the Dean, Professor Ljiljana Pinter.

Key words: celebratory assembly, anniversary, ball, Veterinary Faculty

Desetogodišnjica osnutka kluba studenata Veterinarske medicine održana je 23. veljače 1930. s početkom u 10 sati. Prema dnevnom redu goste je pozdravio predsjednik KSVM-a student Milan Mašić, zatim dekan prof. Ljudevit Jurak, te su održana dva predavanja eminentnih profesora Veterinarskoga fakulteta. Prvo predavanje, pod naslovom *Historijat i razvoj Veterinarskog fakulteta u Zagrebu*, održao je prof. dr. sc. Lovro Bosnić, a drugo, *Značenje veterinarstva za ekonomsko i zdravstveno stanje čovjeka*, prof. dr. sc. Stjepan Plasaj. Poslije predavanja, koja su održana u Pučkom sveučilištu, u 12 sati otkrivena je spomen-ploča prof. Eugenu Podaubskome u glavnoj zgradi Veterinarskoga fakulteta. Student Marko Deljak upoznao je nazočne s prilikama koje su vladale u veterinarstvu kod nas u posljednjih nekoliko desetljeća, uz napomenu da smo imali nekoliko tuđina koji su napravili *kineski zid* između seljaka i veterinara. Nakon govora pozvao je dekanu prof. Ljudevitu Juraku da otkrije spomen-ploču, *koju treba čuvati kao amanet generacijama koje će doći*. Dekan prof. Jurak srčanim je riječima pozdravio nazočne uz napomenu da je to lijep čin studenata te je skinuo svileni plavi zastor. Tako je razotkrivena spomen-ploča koja je postavljena na desnoj strani veže glavne zgrade. Tom su prilikom govorili rektor sveučilišta dr. Josip Belobrk, a uime veterinara prof. Jaroslav Sakar. Rektor dr. Belobrk čestitao je prof. Podaubskom na počasti, pozdravio ga i zahvalio mu na njegovu radu uime čitavog hrvatskog sveučilišta. Predsjednik Jugoslavenskog veterinarskog udruženja Dragutin Pogačić rekao je da proslava desetogodišnjice osnutka Kluba studenata veterinarske medicine nije mogla dobiti uzvišeniji završetak nego što ga dobiva postavljanjem spomen-ploče dragom i općepoštovanom prof. Eugenu Podaubskom, navodeći njegov rad u nekadašnjem hrvatsko-slovensko veterinarskom društvu *Tomislav* u Beču, zatim Hrvatsko-slavonskom veterinarskom društvu u Zagrebu i napokon u Jugoslavenskom veterinarskom udruženju u tadašnjoj državi. Svečar E. Podaubsky bio je do suza ganut tolikim izjavama ljubavi i simpatije. Zahvalio je riječima: *Nemam dovoljno riječi, da se Vama, veleštovane gospode i gospodo, zahvalim što ste izvoljeli prisutovati ovome činu, koga su mi priredili moji mlađi*

drugovi, studenti ovoga fakulteta. Podjedno se zahvaljujem i Vama, mlađi moji drugovi, i molim Vas da mi dozvolite da još nekoliko riječi nadovežem. Iz „*Ex labore ad lucem*“ ili još bolje iz rimske poslovice „*Per ardua ad astra*“ vidimo da se samo na taj način dolazi do cilja za kojim težimo ne samo mi, stariji Vaši kolege, već za kojim želim da i Vi težite, pa da ovdje zaključite u Vašim srcima čvrstu odluku i da stvorite cilj budućeg života. Drugim riječima, da odlučite da ćete raditi, kada ovu Almam matrem napustite, kroz cijeli Vaš život za probitak domovine, za napredak države, a za blagostanje naroda.

Istoga dana navečer u Hrvatskom glazbenom zavodu održan je elitni ples pod pokroviteljstvom dr. Milana Rojca, podbana i utemeljitelja Veterinarskoga fakulteta. Dekana je uime kluba studenata pozdravio počasni predsjednik g. Silvije Hruš i zamolio ga da na priredbi preuzme dužnost kućedomaćina, čemu se on najpripravnije odazvao. Pokrovitelj dr. Milan Rojc i rektor dr. Josip Belobrk dopraćeni su u krugu profesora i velikog broja studenata. Glazba je svirala tradicionalnu *Gaudeamus igitur*. Gospodin Hruš pozdravio je pokrovitelja i zahvalio mu što je blago izvolio preuzeti pokroviteljstvo nad prvim plesom studenata veterinarske medicine i istaknuo njegove velike zasluge za zagrebačko sveučilište, a napose za Veterinarski fakultet. Pokrovitelj, ugodno dirnut tim govorom, najtoplje je zahvalio klubu i zaželio mu svaki uspjeh u radu. Nakon govora zasvirala je Chopinova *polonaise*, a ples je otvorio pokrovitelj s Mme g. rektora.

Među odličnicima bili su rektor zagrebačkog sveučilišta dr. Belobrk, dr. Milan Rojc, podban, divizijski general Daskalović, dekan ekonomski Visoke škole dr. Ivan Reiter, dekan Veterinarskoga fakulteta dr. Ljudevit Jurak te profesori Veterinarskoga fakulteta Eugen Podabsky, dr. Lovro Bosnić, dr. Jaroslav Sakar, dr. Stjepan Plasaj i doc. dr. Ivo Babić. Prije početka plesa vrijedni i marljivi studenti dočekali su svoje *lady patronesess*, koje su odveli do estrade ukrašene cvijećem, zelenilom i zastorima. Tu su se kao *lady našle* gđa Belobrk, gđa Omerzo, gđa Podaubsky, gđa Gvozdanović, gđa Miškulin, gđa Briglijević, gđa Vernik, gđa Nović, gđa Šenoa, gđa Burgstaller, gđa Bosnić, gđa Ricoffi, gđa Meisetz, gđa Radojčić, gđa

Harančić i gđa Ročić. Nakon toga je otvoren elitni ples koji je počeo valcerom i nastavio se sve do poноći, kad je uslijedila dulja stanka. U maloj dvorani za ukusno aranžiranim velikim počasnim stolom bili su najodličniji posjetitelji. Gospodin Zvonimir Štrunjak, predsjednik zabavnog odbora KSVM-a, pozdravio je gospodina rektora istaknuvši njegovo zauzimanje za napredak Fakulteta. Rektor je zahvalio lijepim riječima. Strunjak je zatim pozdravio gosp. pokrovitelja, predstavnika vojnih vlasti divizijskog generala gosp. Daskalovića, predstavnike civilne vlasti, zastupnika grada Zagreba senatora Šarića, pa *lady patronesse*, te predstavnike tiska i sve prisutne. Poslije odmora nastavio se ples ugodna raspoloženja sve do jutra. Foyer, kao i sala, bili su vrlo ukusno ukrašeni cvijećem i zelenilom tako da je sve odisalo osobitom otmješću i svježinom. Aranžer dekoracije i plesa bio je Fran Brigić, student veterinarske medicine, a njegov stalni suradnik g. Milivoj Cividini, također student veterine. Unatoč velikim troškovima ples je materijalno dobro prošao.

Klub studenata veterinarske medicine priredio je 14. studenoga 1939. Svečanu akademiju u Velikoj dvorani Zagrebačkog zbora, koju je pozdravnim govorom otvorio predsjednik kluba Janko Vučković. Nakon njegova govora sve je nazočne pozdravio dekan prof. dr. sc. Ivo Babić. Poslije dekanova govora prof. dr. sc. Lovro Bosnić govorio je o povijesti i razvoju fakulteta, a završni je govor održao prof. dr. sc. Šime Debelić s temom *Važnost veterinarstva za narodno gospodarstvo i organizacija veterinarske službe u banovini Hrvatskoj*. Svečanoj akademiji prisustvovali su rektor zagrebačkog sveučilišta dr. A. Živković, predsjednik Akademije znanosti i umjetnosti dr. A. Bazala, predstavnik bana dr. F. Vidović, ravnatelj Veterinarstva Banovine Hrvatske, dekan Fakulteta dr. I. Babić, dekani i izaslanici svih fakulteta zagrebačkog sveučilišta, msgr. dr. F. Rožić uime Zagrebačke nadbiskupije, predstavnik gradske općine senator gosp. Klobučar, predstavnik gospodarske sluge g. Miličić, izaslanik Hrvatskoga veterinarskog društva E. Kodrnja i drugi.

Priprema 40. obljetnice Veterinarskoga fakulteta počela je 4. lipnja 1958., kad je imenovan odbor za proslavu. Obljetnica je proslavljena 17. listopada 1959., a svečanu je sjednicu otvorio dekan prof. dr. sc. Ivo Tomašec. Nakon dekanova govora nazočnima se obratio predsjednik Zajednice jugoslavenskih univerziteta prof. dr. E. Čamo, dekan Veterinarskoga fakulteta u Beogradu prof. dr. sc. J. Gligorijević, dekan Veterinarskoga fakulteta u Sarajevu prof. dr. sc. M. Bevandić te direktor Savezne uprave za veterinarstvo dr. S. Mihajlović. Prof. dr. Jaroslav Sakar

i E. Topolnik govorili su o osnivanju Veterinarskoga fakulteta u Zagrebu i njegovu radu u pojedinim segmentima, a uime Saveza studenata veterinarske medicine govor je održao student J. Živković. Izrađena je plaketa prof. E. Podaubskoga te plaketa prof. dr. sc. Z. Vrkljana. Svečanoj su sjednici prisustvovali predsjednik Republičkog vijeća Sabora dr. Z. Sremac, član Izvršnog vijeća NRH F. Gaži, predsjednik JAZU-a prof. dr. G. Novak, predsjednik NO Zagreba S. Krajačić, matičari Fakulteta profesori J. Sakar, P. Gurić, F. Zavnik i članovi obitelji prof. Podaubskoga.

Proslava 50. obljetnice Veterinarskoga fakulteta u Zagrebu počela je 24. rujna 1969., kad je otvorena Filatelistička izložba Zagrebačkog filatelističkog kluba. U Hrvatskoj pošti u Jurišićevoj ulici izdane su serije konja u apoenima od 0,75, 1,25, 3,25 i 5 dinara, a svečana je sjednica održana 25. rujna 1969. Predsjedavao joj je dekan Veterinarskoga fakulteta prof. dr. sc. Sergej Forenbacher, a nastavljena je 26. rujna 1969., kad je održana glavna svečanost u velikoj dvorani Doma JNA pod pokroviteljstvom predsjednika vijeća Savezne skupštine M. Špiljka. Proslavu je otvorio dekan Veterinarskoga fakulteta prof. dr. sc. Sergej Forenbacher, a o povijesnim činjenicama osnutka i razvoja Veterinarskog fakulteta govorio je prof. dr. sc. S. Rapić. Isti je dan priređena svečana večera u velikoj sali hotela Esplanade. Reljefno poprsje dr. M. Rojcu otkriveno je 27. rujna 1969. u Sjedničkoj dvorani Fakulteta.

U prostorijama Fakulteta 23. studenoga 1979. u organizaciji Saveza društva veterinar i veterinarskih tehničara SR Hrvatske te Veterinarskoga fakulteta priređena je proslava njegove 60. godišnjice i 30. godišnjice osnutka prve veterinarske stanice. Otkrivena je bista prof. dr. sc. S. Rapića.

Povodom 65. godišnjice 15. studenoga 1984. otvorena je X. znanstvena konferencija Veterinarskoga fakulteta *Veterinarska medicina i biotehnologija* te je otvoren i Muzej za povijest veterinarstva SRH u prostoru Zavoda za sudsko i upravno veterinarstvo. Svečanoj sjednici u Smaragdnoj dvorani hotela Esplanade nazočili su predsjednik Republičkog komiteta za poljoprivredu i šumarstvo SRH M. Strbašić i predsjednik Sekcije Savezne konferencije SSRNJ za društvene i ekonomski odnose u poljoprivredi i selu S. Stanivuković. Nakon obraćanja predsjedavatelja prof. dr. sc. Tome Martinčića održan je koncert mješovitog pjevačkog Zbora veterinar. Nakon koncerta održani su referati prof. dr. sc. M. Zobundžije *65. godina rada Veterinarskog fakulteta*, prof. dr. sc. M. Jakovca *30. godina rada Ambulantne klinike*, Z. Milašinčića *Suradnja veterinarskih ustanova u nastavi Veterinarskog fakulteta*, prof. dr. sc. M.

Heraka Znanstveni rad Veterinarskog fakulteta uz materijalnu podršku SIZ IV i privrednih organizacija i prof. dr. sc. Z. Vinovrškoga Sadašnje stanje i perspektive razvoja Veterinarskog fakulteta u Zagrebu.

Svečana akademija povodom 70. obljetnice Veterinarskog fakulteta u Zagrebu održana je 13. studenoga 1989., a otvorio ju je dekan prof. dr. sc. Tomo Martinčić. Tom je prigodom objavljena monografija o Fakultetu te je prikazan film o povijesti fakulteta (prvi snimljen povodom 50. godišnjice).

U Maloj dvorani Vatroslava Lisinskog 13. prosinca 1999. proslavljena je 80. godišnjica Veterinarskoga fakulteta, kojoj su nazočili ministrica znanosti i tehnologije prof. dr. sc. M. Žic-Fuchs, rektor zagrebačkog sveučilišta prof. dr. sc. B. Jeren, prorektor prof. dr. D. Milanović i akademik I. Padovan. Svečanu sjednicu otvorio je dekan prof. dr. sc. Z. Makek.

Proslava 85. obljetnice Veterinarskoga fakulteta bila je 12. studenoga 2004., a svečanu sjednicu otvorila je dekanica prof. dr. sc. Lj. Pinter.

U Novostima 9.2.1930. pod naslovom Desetogodišnjica osnutka kluba studenata veterinarske medicine u Zagrebačkom sveučilištu.

Ove godine se upravo navršava deset godina od osnutka Kluba studenata medicine jedinog akademskog kluba te struke u cijeloj državi. Povijest, rad i razvitak ovog udruženja usko je vezan s osnutkom i razvitkom Veterinarskog Fakulteta. Odmah, nakon osnutka Veterinarske Visoke škole, studenti veterinarske medicine osjetiše potrebu, da se poput ostalih akademičara udruže u jedno stručno udruženje, koje će najbolje zadovoljavati sve članove. Osnivači kluba uvidjeli su, da samo čvrsta organizirani mogu postići sve ono, što se od njih očekivalo. Svi od reda pristupiše u klub svjesni, da će tako najbolje i najlakše ispuniti svoju tešku zadaću, koja im je namijenjena. Trebalo je u početku mnogo elana, žara i požrtvovnosti, da se postigne ono što su si postavili za cilj u svom programu, a program je bio velik. Trebalo je stvarati, stvarati iz temelja, jer ništa nije bilo. Iako se uvaži s kolikom se je poteškoćama klub morao boriti kroz ovih deset godina svoga rada, mora se priznati, da se je učinilo mnogo.

Koja je glavna zadaća kluba? -upitao je naš suradnik studente.

Kao glavnu zadaću klub si je postavio u dužnost da radi na podizanju autoriteta studenata kao i čitavog staleža, da zastupa i brani sve interese studenata, nadalje priređivanje stručnih predavanja i društvenih sastanaka članova, da se što bolje spreme za život, izdanje skripata potrebnih za studij, nabavljanje knji-

ga za knjižnicu, nabavljanje časopisa za čitaonicu, priređivanja naučnih ekskurzija, a konačno i materijalno podupiranje članova, ukoliko to bude moguće. U početku se je klub bavio pretežno ekonomskim potrebama studenata. Prema spisima, koji postoje u arhivi kluba, vidi se, da je klub išao u susret slušačima veterinarske medicine, te ime je veterinarska visoka škola bile ujedno i đački dom studenata veterinarske medicine. Poznato je da je Veterinarski fakultet bio do 1925.g. Visoka škola u rangu fakulteta, a kad je 1925. veterinarska visoka škola pretvorena u fakultet u sklopu *Alma matris*, bila je ispunjena i studentima davna želja, te su s još više žara i ljubavi prionuli uz klub. Đački život malo pomalo sve više je napredovao, kako su se svake godine otvarali daljnji semestri same škole, tako je rastao i broj studenata, a posljednjih godina se pokazao veliki interes za veterinarski studij, te je na taj način djelatnost kluba zahvatila mnogo veće dimenzije.

Bilo je i borbe za opstanak i napredak fakulteta, jel de.

Vrlo je važan bio rad kluba studenata veterinarske medicine za sam fakultet naime za njegov opstanak i njegov napredak. Ovdje možemo spomenuti, da su studenti energično ustajali na obranu zagrebačkog veterinarskog fakulteta stvarnim rezolucijama i čestim delegacijama na mjerodavne faktore, upoznavajući time i javnost o važnosti Veterinarskog fakulteta za našu zemlju, svojedobno protiv ukidanja, preseljenja, odnosno degradacije Veterinarskog fakulteta. Ne smije se pustiti s vida ni udio kluba u pogledu povratka Hrvatske Zemaljske Veterinarske zaklade legalnom vlasniku-Veterinarskom fakultetu. U tim teškim prilikama studenti i ostalih fakulteta su se najspremnije odazvali bratskom pozivu studenata veterinarske medicine i tako zajedničkim silama radili za napredak zagrebačkog Veterinarskog fakulteta, a isto tako i klub je podupirao prigodice ostala stručna udruženja drugih fakulteta u njihovim nedaćama.

Koje su još dužnosti kluba?

Kao stručno udruženje zagrebačkog Univerziteta klub si je stvorio u dužnost, da skupi sve slušače Veterinarskog fakulteta u što tješnji uzajamni rad na fakultetu i izvan njega s obzirom na sva pitanja, koja se tiču studenata i veterinarskog staleža uopće. Današnja brojka od preko 200 članova dokazuje, da je ovo Udruženje jedno do najjačih stručnih akademskih udruženja na zagrebačkom sveučilištu. Između ostalog spomenut ćemo rad oko pripremanja stručnih predavanja, izdavanja skripata i priređivanje naučnih ekskurzija. Predavanja su se držala iz područja veterinarske prakse, o stanju veterinarstva u inostranstvu i kod nas itd..., a držali su ih kolege iz

starijih semestara. Da bi se olakšao studij, klub je nastojao, da izdavanjem raznih skripata nadomjesti bar nekako manjak u našoj stručnoj literaturi. Tako je klub tokom vremena izdao skripte iz parazitologije, botanike, mikrobiologije i stočarstva, a neka se još nalaze u priređivanju.

Bilo je i ekskurzija?

Kako fakultet nije definitivno još izrađen, da bi mogao pružiti potpuni pregled o veterinarskom studiju, to su ekskurzije jedna prijeka potreba za stručnu spremu studenata veterinarske medicine. Tako je prošlo godine organizirana ekskurzija apsolvenata veterinarske medicine pod vodstvom Univ. docenta dr. Vinka Marochino, kojom prilikom su posjetili sljedeća mjesta: Beč, Brno, Prag, Drezden, Leipzig, Berlin, Hamburg, Helgoland, Hannover, Frankfurt, Köln, Paris, Alfort, Zurich, München, a bili su na putovanju 35 dana. Na toj ekskurziji su apsolventi imali prilike razgledavati veterinarske fakultete visoke škole i ostale naučne ustanove u inostranstvu, te time stekli bolji uvid u veterinarsku struku. Ovo je bez sumnje jedna od najuspjelijih ekskurzija što je uopće organizirana od studenata bilo kojeg Univerziteta naše države. Tako svake godine se pak održavaju u jako malim razmacima ekskurzije u unutrašnjosti zemlje, a svrha im je posjećivanje uzornih gospodarstava te upoznavanje naših krajeva.

Gdje su vam prostorije kluba?

Prošle je godine susretljivošću dekana, profesora dr. Lovre Bosnića klubu dodijeljena jedna soba za prostorije udruženja, te je klub u to vrijeme pokazao veću agilnost. Razvila se naime društvenost u puno većem opsegu među samim članovima, i ujedno je prostorija bila i čitaonica za studente, u koju su svrhu nabavljali časopise iz tuzemstva i inozemstva. Međutim su ove godine iste prostorije dodijeljene farmakološkom institutu, jer je ova katedra ove godine popunjena, a klub je ostao bez prostorija, što mu samo otežava rad. Prilike bi se za sigurno odmah popravile, netom bi se fakultet proširio, jer i danas je još sve jasno skučeno.

Imate li biblioteku?

Još ćemo spomenuti klupsку biblioteku, koja ima lijep broj naučnih dijela, a njom se služe članovi kluba. Na fakultetu pak postoji Đačka biblioteka kojom ravnava prof. dr. Fran Zavrnik, a koja posjeduje zamjeran broj udžbenika. Međutim je u prvom redu zasluga kluba da je ovako knjigama opskrbljena jer je od Veterinarske zaklade iz Ministarstva Poljoprivrede dan kapital da se iste nabave na molbu kluba.

Da je ovako uspješan rad bio omogućen klubu, zasluga je u prvom redu, gosp. ministra dra. Otona

Frangeša, koji je potpuno shvaćajući važnost i značenje kluba studenata veterinarske medicine podupirao svakom zgodom materijalno klub, da isti može ostvariti svoj program. S ovog mesta treba spomenuti, da su studenti uvijek nailazili na shvaćanje i potporu gg. veterinara kad im je ova bila potrebna.

Kako se ove godine navršava desetogodišnjica opstanka kluba studenata veterinarske medicine, to je ovogodišnja glavna skupština zaključila, da se prvi decenij opstanka na dostojan način proslavi. To će biti ujedno i lijepa prilika da se javnost malo bolje upozna s veterinarskom problematikom. Tako će se održati svečana akademija u Pučkom Sveučilištu gdje će se održati nekoliko predavanja iz veterinarske struke. Istog dana na večer u svim prostorijama Hrvatskog Glazbenog Zavoda pod pokroviteljstvom dra. Milana Rojca podbana u miru, utemeljitelja Veterinarskog fakulteta, doktora *honoris causa* veterinarske medicine, održati će se elitni ples. Studenti se velikom voljom i veseljem spremaju za ove priredbe.

Novosti 18.2.1930.g. Spomen ploča prvom rektoru veterinarskog fakultet

Kako se ove godine navršava desetogodišnjica opstanka Veterinarskog fakulteta u Zagrebu, to je klub studenata veterinarske medicine odlučio, da podigne spomen ploču svom prvom rektoru, prof. Eugenu Podaubskomu. Prof. Eugen Podauby rodio se u Pleternici, u požeškom kotaru, od oca gospodarskog činovnika. Nakon svršene gimnazije upisao se na teologiju. Međutim je po nagovoru dra. Viraga napustio teologiju i upisao se je u Beču na veterinu, gdje je diplomirao 1894. Službovaо je najprije kao vojni veterinar, a zatim je prešao u civilnu službu. Kada je osnovana Veterinarska visoka škola, on je imenovan suplementom, a naredne godine redovitim profesorom za oftalmologiju i kirurgiju. Ujedno je bio i bio i prvim rektorem visoke škole. A kada je pak visoka škola pretvorena u fakultet u sklopu zagrebačke univerze, bio je imenovan redovitim javnim sveučilišnim profesorom na kojem se položaju nalazi i danas. Osim toga predaje kao honorarni profesor od 1919 na Umjetničkoj Akademiji plastičnu anatomiju, a na Gospodarsko-šumarskom fakultetu anatomiju i opće veterinarstvo navlastito s obzirom na gospodarske prilike u zemlji, a kroz to vrijeme uređivao je „Veterinarski Glasnik“ za Hrvatsku i Slavoniju, gdje se nalaze njegove mnogobrojne radnje. U svrhu popunjavanja svog stručnog znanja, boravio je god. 1909. kod prof. Hessa na Veterinarskom fakultetu u Bernu, baveći se modernim metodama suzbijanja steriliteta kod domaćih životinja. Kao član ravnateljstva Hrv.-slav. gospodarskog društva doprinio je mnogo suzbijanju

distomatoze (metiljavosti) podupirući asanaciju invadiranih krajeva. Velike su zasluge prof. Podaubskoga za osnutak Veterinarskog fakulteta. Kod izrađivanja projekata Univerzitetskog zakona surađivao je kao izaslanik fakulteta i branio tezu zašto je baš u Zagrebu osnovana Visoka veterinarska škola. Svojim radom na fakultetu stekao je simpatije studenata i privrženost. Podizanje spomen ploče prigodom desetogodišnjice opstanka kluba, je samo mali izljev ljubavi i harnosti studenata prema svome omiljenom profesoru. Na taj način će se ljubav studenata očitovati 23. veljače u dostojnoj i javnoj manifestaciji. Ova spomen ploča bit će postavljena u glavnoj zgradi Veterinarskog fakulteta, a sam akt otkrića obavit će se nakon svršetka svečane akademije u Pučkom Sveučilištu gdje će gg. profesori držati predavanje i to: prof. Lovro Bosnić o temi: "Historijat i razvoj veterinarskog fakulteta u Zagrebu", a prof. dr. Stjepan Plasaj o temi: "Značenje veterinarstva za ekonomsko i zdravstveno stanje čovjeka".

U Obzoru 19.2. 1930.g. izlazi članak 10-godišnjica kluba studenata veterinarske medicine"

Jedan od naših najmladih fakulteta je veterinarski fakultet u Zagrebu. Osnovan je 1919.g. kao visoka veterinarska škola, a god. 1925. ušao je kao fakultet u sklopu hrvatskog sveučilišta u Zagrebu. Odmah po osnutku ovog najvišeg učevnog zavoda za naše veterinarne, odluciše studenti veterinarske medicine, da se organiziraju u udruženje, koje će ih ne samo prema vani prezentirati, nego ih i potpomoći da se uspješnije i što lakše dovrše svoje studije. Tako je nastao klub studenata veterinarske medicine. Bilanca rada, koji je klub u ovo 10 godina svog opstanka apsolvirao, jer bez sumnje povoljna i dokazuje, od kolike je važnosti ovo udruženje. Studenti su listom upisani u njemu i broji od 200 članova daje jamstvo, da će udruženje nastaviti u započetom smjeru svoj rad. Ove je godine odlučio Klub studenata veterinarske medicine, da proslavi 10-godišnjicu svog opstanka. Sama proslava održat će se u nedjelju 23.o.mj. Definitivno je uglavljen program svečanosti. Prije podne u 10 i pol sati bit će u dvorani Pučkog sveučilišta svečana akademija sa ovim programom:

1. Pozdrav predsjednika K.S.V.M. g. Milana Mašića
2. Riječ dekana vet. dr. g. prof. dr. Ljudevit Jurak
3. Historijat i razvoj veterinarskog fakulteta u Zagrebu. Predavač: g. prof. dr. Lovro Bosnić.
4. Značenje veterinarstva za ekonomsko i zdravstveno stanje čovjeka. Predavač: g. prof. dr. Stjepan Plasaj.

Važnost koju ima veterinarstvo ne samo u narodnoj privredi, nego također u medicini uopće, a i narodnoj prosvjeti je daleko veće, nego se danas cijeni. Da je tome tako, dokazat će među ostalim i iscrpnim predavanjima gg. predavača. Jedan od najzaslužnijih ljudi oko osnivanja veterinarskog fakulteta u Zagrebu, a još i danas jedan od njegovih najagilnijih ljudi je prof. g. Eugen Podaubsy. Da bi studenti dokazali kako postoji uska suradnja između profesora i studenata veterinarskog fakulteta, podižu mu prigodom ove proslave spomen ploču, u znak harnosti i poštovanja za ono, što je on za fakultet, struku i njezin pomladak do danas učinio. Samo otkriće spomen ploče prof. Podaubskomu biti će isti dan 23.o.mj. u 12 sati u zgradi veterinarskog fakulteta. Na večer u 9 sati održat će se u svim prostorijama Hrv. Glazbenog Zavoda elitni ples pod pokroviteljstvom dra Milana Rojca, podbana u miru i utemeljitelja veterinarskog fakulteta. Podban Milan Rojc također je jedan od najzaslužnijih ljudi za veterinarski fakultet u Zagrebu. On je svojim radom pridonio tome, da danas imamo kod kuće svoj najviši učevni zavod za veterinarsku medicinu. Vrlo je stoga lijep gest studenata veterinarske medicine, koji su mu na ovaj čedan način nastojali bar donekle zahvaliti. Držimo, da je dužnost sve naše javnosti, da svojim interesom i pažnjom te prisustvom ovoj proslavi dokaže, da budno prati rad fakulteta na polju općeg narodnog napretka. Ovaj znak pažnje dat će našem naraštaju još jačeg poticaja, da se i nadalje posvete što intenzivnijem radu, kako bi u ovoj grani nauke, dostigli novo drugih velikih naroda.

Novosti 22.2.1930. godine donose članak pod nazivom Svečana akademija u Pučkom sveučilištu

Već smo javili da klub studenata veterinarske medicine priređuje prigodom proslave desetogodišnjice svoga opstanka svečanu akademiju koja će se održati u Pučkom sveučilištu 23.2.1930.g. s početkom u 10 sati. Sad možemo javiti da je za ovu svečanost utvrđen ovaj definitivan program:

1. pozdrav predsjednika g. Milana Mašića
2. riječ dekana prof. dr. g. Ljudevita Juraka
3. Historijat i razvoj veterinarskog fakulteta u Zagrebu g. prof.dr. Lovro Bosnić
4. Značenje veterinarstva za ekonomiju i zdravstveno stanje g. prof. dr. Stjepan Plasaj.

Poslije toga u glavnoj zgradi veterinarskog fakulteta otkriće spomen-ploče velezaslužnom profesoru g. Eugenu Podaubskom. Tom će prilikom održati govore rektor sveučilišta g. dr. Josip Belobrk, u ime veterinara g. prof. Jaroslav Sakar, a u ime studenata

student Marko Željko. Na večer se nastavlja proslava u Glazbenom Zavodu gdje dre drži elitni ples studenata veterinarske medicine

U Novostima od 24. 2. 1930. g izlazi članak Svečanost veterinarskog fakulteta

Na svečanu akademiju u Pučkom Sveučilištu povodom desetogodišnjice opstanka veterinarskog fakulteta u Zagrebu odnosno opstanka Kluba studenata veterinarske medicine, došli su kao zastupnik ministra predsjednika podban g. Sava Stojanović, bivši podban dr. g. Milan Rojc, general Aleksandar Daskalović, rektor sveučilišta dr. J. Belobrk sa svim dekanima i mnogobrojnim profesorima i bivši odjeljni predstojnik Zvonimir Žepić, zastupnik gradske općine Gutshy, predstavnik saveza agronoma dr. Poštić, delegacija vojnih veterinaru šef veterinarskog odjeljenja Vladoje Vuković, banski isprektori Dragutin Pozajić, delegati veterinaru potkivačke škole vet. Wilhelm, Na okupu je bio čitav profesorski zbor veterinarskog fakulteta na čelu s dekanom prof. drom. Ljudevitom Jurakom, te svi studenti veterinarske medicine. Dvorana je bila dupkom puna. Predsjednik K.S.V.M.g. Milan Mašić otvorio je svečanu akademiju toplim pozdravom svim prisutnima, te im zahvalio na pažnji. Kada je, pojedinačno pozdravljajući odličnike, spomenu ime dra Milana Rojca, nastao je u dvorani pljesak. Prije nego je predsjednik prešao na opisivanje desetogodišnjice uspješnog rada kluba studenata veterinarske medicine predložio je da se njegovom veličanstvu kralju Aleksandru I. pošalje u Beograd ova brzjavka.

Klub studenata Veterinarske Medicine u Zagrebu pri otvorenju Svečane Akademije prigodom današnje proslave desetogodišnjice svog opstanka, poznavajući dobro duboko razumijevanje Vašeg Veličanstva za važnost veterinarske medicine u pogledu podizanja i napretka ekonomskog stanja našeg naroda na kojem se temelji narodno i državno blagostanje, uslobđuje se podastrijeti Vašem Veličanstvu izraz svoje odanosti moleći Vaše veličanstvo za moćnu zaštitu i potporu oko promicanja veterinarske nauke i struke.

Doje je čitana ova brzjavka, svi su učesnici proslave stajali, a na koncu jednoglasno kliknuli: Živio kralj! G. M. Mašić je zatim prikazao, kako je u ovo 10 godina svoga opstanka Klub preturio mnogo toga preko svojih leđa, ali uz sve to je ostao čvrst, jak i uspravan. Jedan od glavnih poslova kluba je rad na pripremi i izdavanju skripti iz raznih disciplina veterinarske medicine. Klupska biblioteka broji dana lijep broj primjeraka iz stručne literature. Predsjednik nadalje spominje materijalno podupiranje članova i

priređivanje ekskurzija. Konačno vrlo toplim riječima ističe velike zasluge dra Milana Rojca i prof. E. Podaubskog za osnutak vet. fak. za veterinarski stalež i za čitav naš narod, te im zahvaljuje zanosnim riječima uz burno povlađivanje čitave dvorane.

Dekan prof. dr. Ljudevit Jurak čestitao je klubu studenata na današnjoj svečanosti a zatim je govorio o medicinskoj znanosti. Medicina je kao znanost u principu i po svojim naučnim metodama istraživanja jedna, a dijeli se prema objektima, koji su povjereni njezinoj brizi na humanu i veterinarsku. Na koncu je dekan preporučio studentima, na nastave u svom plemenitom nastojanju. Dokaz da su studenti na pravom putu, može se vidjeti i u interesu, što ga pokazuju i naučni krugovi, veći i široki slojevi građanstva, pa i to neka bude studentima podstrek u dalnjem njihovu radu. Predsjednik g. Mašić zahvaljuje g. dekanu na čestitci i govoru te ga moli, da bude studentima i u buduće ono, što je danas.

Prof. d. Stjepan Plasaj održao je vrlo zanimljivo predavanje o značenju veterinarstva za ekonomsko i zdravstveno stanje naroda. Kod toga se ograničio samo na onaj dio veterinarstva, kojem je zadača suzbijanje i ugušivanje stočnih zaraza, jer te bolesti znađu u najvećoj mjeri pogoditi ekonomsko i zdravstveno stanje čovjeka. Iz prikaza prof. dr. Plasaja moglo se lijepo razabrati, kako su veterinari čuvari jednog golemog dijela narodne imovine, -imovine koja leži u stoci- i da posrednim i neposrednim načinom oni svojim radom doprinose i sigurnosti zdravstvenog stanja naroda. No, u cijelosti u veterinarstvu mi još ne stojimo na onome stupnju na kojem bismo morali stajati i to za to ne jer nemamo dovoljan broj veterinara. Osim toga bi naše veterinarstvo moglo svim zadaćama, koje postaju iz dana u dan sve šire, potpunoma da udovolje bila je neophodno potreba da se naši veterinari izobražavaju u svojoj vlastitoj državi, na svome rođenom terenu, obligatom epizootiološkim tajnama i problemima koje valja marljivo otkriti i rješavati na zdravlje i blagostanje naroda. Toj neophodnoj potrebi prije deset godina je udovoljenje (odobravanja).

Prof. dr. Lovro Bosnić iznio je historijski slijed i razvoj događaja koji su prethodili i doveli do osnutka veterinarskog fakulteta u Zagrebu, kao i kratak prikaz napretka fakulteta od njegovog otvorenja do danas, te konačno glavne smjernice njegovog daljnog izgrađivanja. Svoj opširni i zanimljivi prikaz, završio je prof. Bosnić ovako: Fakultet vidi da se interes z nj i za njegov rad počinje opet, kao nekada buditi, da mu eto i njegova ostavština vraća, da se njegov rad i uspjesi uvažuju te da i on participira na općem sređivanju prijaka. Zato drži, da se opravdano smije nadati da će mu

u skoroj budućnosti popuniti još postojeće praznine. Tada će se urediti ambulantna služba tako, da će od nje biti koristi ne samo đačkoj obuci nego i stanovništvu bliže i dalje okolice. Dotjerati će se koliko dijagnostika toliko terapija uređenjem rtg. zavoda i nabavom fizičko-terapeutskog instrumentara. Otvorit će se fakultetska apoteka koja će biti od velike koristi za fakultet, a možda i veterinarsku praksu. Premjestiti će se i povećati dvorana za sekciјe, poskrbiti će se za đačke učione i za nabavu udžbenika, stručnih revija itd. U vidu se ima i proširenje nekih instrumenata i klinika te podizanje postaje za primanje bolesnih životinja, koja bi vršila službu po danu i po noći.

Nakon ovakvog kompletiranja fakulteta ili bolje uporedo s tim morati će se povesti briga i oko novogradnje fakulteta. Potreba novogradnje fakulteta postaje pridolaskom sve većeg broja studenata te nužnim proširivanjem postojećih kao i otvorenjem novih zavoda i ustanova iz dana u dan sve urgentnijim. Mnogo poštovane gospode i gospodo, da su se sve sprijeda napomenute povijesne težnje mogle ispuniti, da je fakultetu njegov historijski legat vraćen i da je fakultetu uspjelo se popeti do položaja i na visinu, na kojoj danas стоji ne mogu propustiti, da to u ovoj prilici ne izrečem, ide zasluga utemeljitelju fakulteta gos. dr. Miljanu Rojcu (pljesak), gospodi ministrima Maksimoviću i Frangešu (pljesak), gosp. banu dru. Šiloviću (pljesak), energičnom zauzimanju odjeljnog predstojnika gospodina Zvonimira Žepića (pljesak). Vama neumorni i mnogo zaslužni gospodine rektore (pljesak), mnogim drugima od prisutne i neprisutne gospode, koji su fakultet svojim radom zadužili, posebno pak Vama, sudrugovi-čije je samoprijegorni rad ovako blagoslovljene plodove donio, konačno i nadobudnom našom starijem i mlađem naraštaju. Vama gospodo aasistenti i studeni (odobravanje). Predsjednik Mašić zaključio je akademiju.

Svečano otkriće spomen ploče prof. E. Podaubskom

U 12 sati u podne sastali su se u glavnoj zgradi veterinarskog fakulteta svi učesnici svečane akademije, koja se držala u Pučkom Sveučilištu, da sad prisustvuju svečanom otkriću spomen-ploče prof. E. Podaubskom. Student Marko Deljak bacio je pogled na prilike koje su vladale u veterinarstvu kod nas a unatrag nekoliko decenija. Imeli smo nekoliko tuđina koji su napravili kineski zid između seljaka i veterinar. U tim teškim prilikama zalazi mlađi dipl. veterinar E. Podaubsi pun idealizma i volje za rad direktno u narod, da upozna potrebe narodne. On je vrlo dobro shvatio, da samo ekonomski ojačani narod može da se očuva u kulturnoj utakmici naroda. Kao stručnjak zauzeo je vidno mjesto među veterinarima. Najviše

je doprinio izgradnji veterinarskog fakulteta. Kao profesor koncentrirao je sve sile samo na školu. Svi mi – reče student-koji smo osjetili njegovu veličinu, smatrali smo za dužnost, da našu veliku ljubav koju gajimo prema g. E. Podaubskome, čije će ime ostati ne samo uklesano na ovoj ploči, nego duboko usjećeno u našim mladenačkim srcima svih akademičara hrvatskog sveučilišta. Njegovo ime ostati će trajno upisano zlatnim slovima u analima Hrvatske Almae Matris i usko vezano s razvojem napretkom hrvatskog sveučilišta kojem on služi na diku i čast. Gospodine dekane, molim Vas da otkrijete ovu spomen ploču i da je čuvate kao amanet generacijama koje će doći. Dekan prof. dr. Ljudevit Jurak srčanim riječima pozdravlja ovaj lijep čin studenata i skida plavi sviljeni zastor. Tako je razotkrivena spomen ploča, koja je postavljena na desnoj strani veže glavne zgrade.

Rektor Sveučilišta dr. Josip Belobrk čestita prof. Podaubskom na počasti, pozdravlja ga i zahvaljuje mu na njegovom radu u ime čitavog hrvatskog sveučilišta. Istači živim riječima njegov naučni i znanstveni rad, te organizatorski duh, koji je doprinio, da je u Zagrebu osnovan Veterinarski fakultet. Današnja svečanost je jedan važan događaj za hrvatsko sveučilište. Rektor spominje zasluge, koje je prof. Podaubski stekao kod dokazivanja, da je veterinarski fakultet potreba baš ovdje u Zagrebu, te izrazuje nadu da će on i u buduće raspršiti oblačine, kad bi se eventualno nadvile nad fakultet. Pokliku g. retora za dobro zdravlje i daljnji uspješni rad prof. Podaubskog, iskreno su se pridružili svi prisutni.

Predsjednik Jugoslavenskog veterinarskog udruženja g. Dragutin Pozajić rekao je da je proslava desetogodišnjice osnutka Kluba studenata veterinarske medicine zaista nije mogla da dobije uzvišeniji završetak nego što ga dobiva postavljenjem spomenploče dragom i opće poštovanom prof. Eugenu Podaubskom. Ova spomenploča ima time veličajniju važnost, što je inicijativu za njezino postavljanje dala naša draga mladež. Govornik spominje rad prof. Podaubskom u nekadašnjem hrvatsko slovensko veterinarskom društvu „Tomislav“ u Beču, onda Hrv.-slav. veterinarsko društvo u Zagrebu i napokon u Jugoslavenskom veterinarskom udruženju u današnjoj državi. Poznate su njegove mnogobrojne stručne rasprave. Nijedan važniji rad u korist društva i stališa nije izvršen bez njegove suradnje. Govor ovaj popraćen je živim odobravanjem.

Svečar E. Podaubsy bio je tolikim izjavama ljubavi i simpatije ganut do suza. Zahvalio se ovim riječima: Nemam dovoljno riječi, da se Vama veleštovane gospode i gospodo, zahvalim što ste izvoljeli prisutovati ovome činu, koga su mi priredili moji mlađi drugovi,

studenti ovoga fakulteta. Podjedno se zahvaljujem i Vama mladi moji drugovi i molim Vas da mi dozvolite da još nekoliko riječi nadovežem. Iz „*Ex labore ad lucem*“ ili još bolje iz rimske poslovice „*Per ardua ad astra*“ vidimo da se samo na taj način dolazi do cilja, za kojim težimo ne samo mi stariji Vaši kolege, već za kojim želim da i Vi težite, pa da ovdje zaključite u Vašim srcima čvrstu odluku i da stvorite cilj budućeg života. Drugim riječima da odlučite, da ćete raditi, kada ovu *Almam matrem* napustite kroz cijeli Vaš život za probitak domovine, za napredak države a za blagostanje naroda. Pa ako svaki od nas doprinese koliko iznosi jedno gorušično zrnašće na oltar domovine, onda će time procvasti materijalno stanje naroda, ojačati će država, a svaki nas mirne reći da je učinio svoju dužnost prema državi i staležu. Time ćemo učiniti ono iz naše domovine što su učinili veliki kulturni narodi svijeta od svoje domovine, a naš uzvišeni vladar će vazda taj naš dostojan rad na učvršćivanju ocijeniti i uvažiti, jer će na taj način njegovo djelo doživjeti samo onda uspjeh, ako svaki svoju dužnost bude izvršavao. Pa uza sve to što ja častim na težim i što nisam ovo želio izražavam Vam svoju hvalu. Time je ova dirljiva svečanost bila isključena.

***U Jutarnjem Listu od 24.2.1930.g. tiskan je članak
Svečana proslava 10-godišnjice opstanka veterinarskog fakulteta u Zagrebu.***

62

Ne samo veterinarski fakultet kao najmlađi u sastavu ostalih naše Aliae Matris, već i svi ostali imali su danas lijep i svečan dan. Najmlađi od svih zagrebačkih fakulteta, veterinarski, proslavio je desetogodišnjicu svog opstanka. Razdoblje od 10 godina ne predstavlja veliki period, ali je on u slučaju ove naše visoke naučne ustanove zaista golem, jer bilo je trenutaka jer bilo je trenutaka kad se opravdano bojalo, da će ga nestati, možda gotovo preko noći. Međutim, kada je sve to minulo, kada je nastupio period novog razvoja rada, tada je spontano došla i ova desetogodišnjica, koja je bila više zbog toga, da se afirmira opstanak naučne ustanove, koja je od golemog značenja za zdravlje i ekonomski razvoj jednog naroda. Zato je danas na čitavom nizu svečanosti bio zastupan cijeli profesorski zbor Strossmayerovog sveučilišta, a nisu manjkali ni predstavnici vlasti.

Svečanost proslave desetogodišnjice veterinarskog fakulteta započela je svečanom akademijom, koja je počela nešto iza 10 sati prije podne u dvorani Pučkog Sveučilišta. Toj svečanosti prisustovali su u prvom redu svi profesori veterinarskog fakulteta, rektor dr. Belobrk, zasluzni bivši odjelni predstojnik g. Žepić, podban g. Stojanović, predstavnik ministarstva vojnog, profesori ostalih fakulteta, naročito

medicinskog, veliki broj gospode i dama kao i mnogo studenata, tako da je dvorana bila dupkom puna.

Svečanost je nešto iza 10 sati počela govorom predsjednika Kluba veterinara g. Milana Mašića, koji je u prvom redu pozdravio pojedine delegate, a zatim je predstavio historijat osnutka Kluba veterinara. Iznio je naročite uspjehe kluba na tome, da pruža pomoć svojim članovima i da radi u pomanjkanju stručne literature na hrvatskom jeziku na pripremi skriptata iz raznih disciplina veterinarske medicine. Uređena je i klupska biblioteka, koja pruža mogućnost naučnog rada na stručnom polju. Spominje i ekskurzije, koje su od velikog značenja za proširenje naučnog znanja, koje se primjenjuje u praktičnom radu i životu.

Nije nam bilo – rekao je g. Mašić – poštovana gospodo, da se igramo proslava. Nas su u tome vodili sasvim drugi motivi. Proslava nam je bila sredstvo a ne svrha. Mi smo nastojali da se na ovaj čedan način odužimo dvojici ljudi, koji su za naš stalež, a i čitav narod, učinili toliko, da su si stekli neprocjenjivih zasluga. Naš pokrovitelj g. podban dr. Milan Rojc je kao što je poznato, jedan od glavnih aktera pri osnivanju nekih fakulteta našeg sveučilišta. On si je postavio kao životni cilj, da dade svojemu narodu ono što mu je specijalno u pitanjima stručnog školstva bilo od prijeke potrebe. Držim da će biti tumač svih studenata našeg sveučilišta, ako se g. Milanu Rojcu najsrdaćnije zahvalim za sve ono što je učinio za nas. Uvjerен sam, da ako se u budućem radu ugledamo u njega, uspjeh neće izostati.

Našem općem ljubljenom profesoru E. Podaubskome otkrit ćemo danas spomen-ploču u zgradu, koju je on sagradio, oko koje se brinuo i u kojoj mi stječemo danas potrebnu stručnu naobrazbu. Neću da ističem zasluge g. profesora za struku te njen podmladak, jer će o tome biti govora na drugom mjestu. Jedino želim naglasiti našu iskrenu hvalu poštovanom našem profesoru, što nas je uvijek spremno podupirao u našim pothvatima i što nam je kao đacima davao iskrene savjete za budući realni život. Svršetak govora bio je ispraćen aplauzom a nakon toga otplosan je Nj. v. kralju pozdravni brzjav, čije su čitanje svi pozdravili klicanjem kralju i kraljevskom domu.

Nakon tog kratkog govora dekan veterinarskog fakulteta prof. dr. g. Jurak prikazao je u krupnim po-tezima značenje veterine, pa se zatim osvrnuo na rad Kluba veterinara, čestitajući im svečanost koja je u isto vrijeme svečanost našeg fakulteta.

O značenju veterinarstva za ekonomsko i zdravstveno stanje naroda održao je prof. g. dr. Stjepan Plasaj vanredno poučno i iscrpno predavanje prikazavši naročito onaj dio, to jest ugušivanje, koji je

sebi postavio zadaću suzbijanja i ugušivanja stočnih zaraza, koje u najvećoj mjeri pogadaju ekonomsko i zdravstveno stanje čovjeka. Ta specijalna grana veterine, to jest ugušivanje stočnih zaraza, postala je ekonomski i zdravstvena potreba i to velika, da je glavne veterinarske poslove uzela u svoje ruke država. U toku svog daljnog predavanja g. prof. Plasaj osvrnuo se na sakagiju, opasnu bolest konja, koja se nekada pojavljivala u golemoj mjeri a koja je danas suzbijena na minimum. Ogromnu štetu nanosila je nekada i bedrenica ili prostrel, koja je opasna ne samo za stoku već i za ljude. Prikazao je zdravstvene borbe protiv te bolesti, pa je zatim prešao na bjesnoučiji izvor bolesti su naročito psi. Veterina je pokazala goleme uspjehe u suzbijanju slinavke i šapa, zaraze koja se vrlo brzo širi i koja može za kratko vrijeme nanijeti milijarde štete. Prikazujući potanko sve te zarazne bolesti g. Plasaj osvrnuo se potanje na šugu, zatim plućnu zarazu goveda, govedu kugu a zatim je prikazao i veliku važnost veterinarstva kod čuvanja zdravlja rasplodnih životinja. Prikaz g. Plasaja bio je nagrađen aplauzom.

Historijat osnutka veterinarskog fakulteta, prikazao je vanredno lijepo i iscrpivo prof. g. dr. Bosnić, koji je u prvom redu spomenuo, da prva nastojanja za veterinarsku školu datiraju iz god. 1844. dakle gotovo prije ne malo od sto godina. Duh je onog vremena tražio, da se uporedo s buđenjem nacionalne svijesti u Hrvatskoj, misli i na odgoj mladeži, narodne uzdanice. Narodna je inteligencija bila također svjesna i položaja Hrvatske, te je išla za tim, da se na kulturne institucije u Zagrebu privuku i mladi ljudi iz svih ostalih zemalja, pa da tako Zagreb postane prosvjetno žarište za cijeli slovenski jug. Zato i pišu Narodne novine od 21.10.1899. prilikom 25-godišnjeg jubileja sveučilišta, među ostalim i ovo: „Da je tako naša mladež odgojena u hrvatskom sveučilištu dokrajčila potrebu tuđeg školovanog importa i da se naši javni službenici mogu mjeriti sa svojim kolegama u inozemstvu, to jamačno neće nitko tajiti. U istom broju, a tom istom prilikom i u drugim zagrebačkim novinama, dolazi do izražaja žalost, što se veći broj mladeži iz jugoslavenskih zemalja ne koristi sveučilištem kad je ono za nju bilo osnovano. U svom dalnjem govoru prikazao je borbu hrvatskog sabora za visoku naučnu ustanovu. Naročito, se osvrnuo na veterinarsku zakladu, pa je zatim prikazao statistiku te mlade visoko naučne ustanove i postepeni razvoj, pa je spomenuo, što se namjerava učiniti u skoroj budućnosti.

Fakultet vidi, da se interes za nj i za njegov rad počimlje opet, kao prije nekada, buditi, da mu se eto i njegova ostavština vraća, da se njegov rad i uspjesi

uvažuju, te da i on participira na općem sređivanju prilika. Zato drži, da se opravdano smije nadati, da će mu u skoroj budućnosti popuniti još postojeće praznine. Tada će se uređiti ambulantna služba tako, da će od nje biti koristi ne samo đačkoj obuci, nego i stanovništvu bliže i dalje okolice. Dotjerati će se koliko dijagnostika, toliko terapija uređenjem rentgenološkog zavoda i nabavom fizikalno-terapeutskog instrumentara. Otvorit će se fakultetska ljekarna, koja će biti od velike koristi za fakultet, a možda i za veterinarsku praksu. Premjestiti će se i povećati dvorana za sekcije. Poskrbit će se za đačke učione i za nabavku udžbenika, stručnih revija i itd. Za njih. U vidu se ima i neko proširenje nekih instituta i klinika te podizanje postaje za primanje bolesnih životinja, koja bi vršila službu po danu i po noći. Nakon ovakvog kompletiranja fakulteta ili bolje, uporedo s time, morati će se povesti briga i oko novogradnje fakulteta. Potreba novogradnje fakulteta postaje pri dolasku sve do većeg broja studenata te nužnim proširivanjem postojećih kao i otvaranjem novih zavoda i ustanova iz dana u dan sve urgentnijim. Historijski prikaz osnutka veterinarskog fakulteta što ga je dao g. dr. Bosnić bio je nagrađen dugim aplauzom i time je svečanost na Pučkom Sveučilištu bila završena a tada su svi učesnici otišli u zgradu veterinarskog fakulteta na Savskoj cesti, gdje je obavljena jedna lijepa i dirljiva svečanost, otkriće spomen-ploče prof. g. Podaubskom.

U hodniku glavne zgrade, nalazili su se svi učesnici proslave, koji su na taj način htjeli odati svoje vidno priznanje zaslужnom profesoru veterinarskog fakulteta g. Paodaubskom. Na zidu sva iskićena zelenjem stajala je crna mramorna ploča, na kojoj je zlatnim pismenima uklesano ovo.

Prigodom proslave 10-godišnjice rada i opstanka kluba, u spomen svome profesoru Eugenu Podaubskom za velike zasluge i pozrtvovan rad na ovom fakultetu, podiže ovu ploču MCMXXX Klub slušača veterinarske medicine.

U krugu svojih kolega profesora, predstavnika vlasti i gotovo svih studenata nalazio se i zaslужni profesor g. Podaubski. Ta svečanost bila je kratka ali ona je pokazala koliko je jaka veza između zaslужnog profesora i njegovih đaka, ljubav što ju gaje svi prema njemu. Predsjednik kluba studenata g. Željko pozdravio je svečara toplim riječima. Zatim je govorio rektor g. dr. Belobrk a nakon toga banski inspektor g. Pozajić, nakon što je otkrivena ploča održao je slijedeći govor:

Proslava desetogodišnjice osnutka kluba studenata veterinarske medicine zaista nije mogla da

dobije uzvišeniji završetak nego što ga dobiva postavljenjem spomen-ploče našem dragom i opće poštovanom profesoru Eugenu Podaubskomu. Ova spomen-ploča ima tim veličajniju važnost, što je inicijativu za njezino postavljenje dao klub studenata veterinarske medicine, naša draga mladež koja je tim lijepim gestom poštovanja starijih dokazala da ne želi kidanja sa prošlošću, nego naprotiv da na lijepim njezinim idealima želi da si osnuje ljepšu i bolju budućnost.

Providnost nadahnula je našu dragu uzdaniku, našu mladež da dade inicijativu za postavljenje vidnog i trajnog znaka priznanja čovjeku, koji je ne samo u mladosti, nego i cijelom svom životu ostao pun idealja i koji je velik dio svojeg života utrošio u radu oko unapređenja interesa stališa i struke na radu u stručnim i stališkim organizacijama. Stariji drugovi veterinari kao što ostala tadašnja akademska omladina sjećati će se njegova rada u nekadašnjem Hrvatsko-slovenskom društvu „Tomislav“ u Beču onda poslije u Hrvatsko-slavonskom veterinarskom društvu u Zagrebu i napokon Jugoslavenskom veterinarskom savezu u današnjoj našoj državi. Uvijek smo ga vidjeli na istaknutim mjestima, uvijek je bio prvi na djelu. Njegov rad u društvu zaista je bila a i sada je otvorena knjiga, jer su sva izdanja naših stručnih glasila ispisana imenima Eugena Podaubskoga, sada kao urednika, sada kao saradnika na bezbrojnim stručnim i staleškim pitanjima svake vrste. Nijedan važniji rad u korist društva i stališa nije izvršen bez njegove suradnje ili mimo njegova vodstva bez njegove dragocjene pomoći i bez njegove uvijek nesobične saradnje.

Moji predgovornici ocrtali su našega dragoga svećara kao i čovjeka i kao stručnjaka, a ja imam veliku čast da mu prigodom postavljanja ove spomen-ploče poklonim kao odličnom stališkom pripadniku i dragom drugu našemu u ime Jugoslavenskog veterinarskog saveza i da mu u ime svih staliških drugova kliknem: Eugene dragi, budi nam i dalje dobrim i dragim našim drugom. Neka te čuva dobri Bog! Svršetak govora pretvorio se u duboku i veliku manifestaciju ljubavi prema zaslужnom prof. g. dr. Podaubskom. Vidljivo i duboko uzbuden prof. Podaubski zahvalio se sa nekoliko toplih i iskrenih riječi, rekavši da mu je ljubav prema narodu diktirala da radi. Sve što je radio, radio je samo iz velike ljubavi. Prof. g. Podaubski duboko uzbuđen tim izljevima ljubavi svojih profesora-kolega i svojih đaka zahvalio se i time je svečanost bila završena. A na večer kao završni dio, studenti veterine priredili su u Glazbenom Zavodu svoj elitni ples.

U Obzoru 25.2. 1930.g. izlazi članak Proslava desetogodišnjice veterinarskog fakulteta

Jučer je u Pučkom sveučilištu svečano proslavljen 10-godišnjica osnutka veterinarskog fakulteta Zagrebačkog sveučilišta. Dvorana je bila popunjena predstvincima vlasti i naučnih ustanova. Bio je tu podban g. Stojanović, rektor sveučilišta g. dr. Belobrk, bivši odjelni predstojnik g. Žepić, predstavnici ministra vojnog, zatim predstavnici ostalih fakulteta, mnogo građanstva i slušača veterinarskog fakulteta. Svečanost je otvorio nešto iza 10 sati predsjednik kluba studenata veterine Milan Mašić. U svom govoru g. Mašić je pozdravio prisutne učenike na proslavi, zatim iscrpno prikazao rad kluba veterinara. Spomenuo je imena i zasluge ljudi, koji su učinili da je Zagreb dobio svoj veterinarski fakultet, jedini u našoj državi. U prvom redu pokrovitelja podbana g. Milana Rojca, zatim prof. g. E. Podaubskoga čija imena ostaju trajna u analima fakulteta u vezi s njegovim osnutkom. Dekan g. Jurak pozdravio je također prisutne, podcrtao značenje veterinarskog fakulteta i veterine, čestitao klubu veterinara njegovu slavu 10-godišnjice, koja je ujedno i slava samog fakulteta. O historiji fakulteta govorio je profesor dr. Bosnić opširno predavanje, dok je prof. dr. Plasaj govorio o značenju veterinarstva za ekonomsko i zdravstveno stanje naroda. Prof. Bosnić na početku govora o historijatu fakulteta spomenuo je 1844.g. kao godinu kad se prvi put primjećuje nastojanje i zahtjev za veterinarskim fakultetom. Duh je onog vremena tražio, da se uporedo s buđenjem nacionalne svijesti u Hrvatskoj, misli i na odgoj mladeži, narodne uzdanice. Narodna je inteligencija bila također svjesna i položaja Hrvatske, te je išla i za tim, da se na kulturne institucije u Zagreb privuku i mlađi ljudi iz svih ostalih zemalja, pa da tako Zagreb postane prosvjetno žarište za cijeli slavenski jug. Zato i pišu Narodne Novine 21.10.1899g. prilikom 25-godišnjeg jubileja sveučilišta, među ostalim i ovo: "Da je pak naša mladež odgojena u hrvatskom sveučilištu, dokrajčila potrebu tudeg školovanog importa i da se naši javni službenici mogu mjeriti sa svojim kolegama u inozemstvu, to jamačno će netko tajiti". U istom broju, a tom istom prilikom i u drugim zagrebačkim novinama dolazi do izražaja žalost, što se veći broj mladeži iz jugoslavenskih zemalja ne koristi sveučilištem, kad je ono i za nju bilo osnovano. U svojem daljnjem govoru prikazao je borbu hrvatskog sabora za visoku naučnu ustanovu. Naročito se osvrnuo na veterinarsku zakladu, pa zatim prikazao statistiku te mlađe visoko naučne ustanove i postepeni razvoj, pa je spomenuo, šta se namjerava učiniti uskoj budućnosti. Fakultet vidi, da se interes za nj i za njegov rad i uspjesi uvažuju, te da i on participira na općem sre-

đivanju prilika. Zato drži, da se opravdano smije nadati, da će mu u skoroj popuniti još postojeće praznine. Tada će se urediti ambulantna služba tako, tako da će od nje biti koristi ne samo dijagnostičkoj obuci, nego i stanovništvu bliže i dalje okolice. Otvoriti će se fakultetska ljekarna, koja će biti od velike koristi za fakultet, a možda i za veterinarsku praksu. Premjestit će se i povećati dvorana za sekciju. Poskrbiti će se za đačke učione i za nabavu udžbenika, stručnih revija itd. za njih. U vidu se ima i proširenje nekih institucija i klinika te podizanje postaje za primanje bolesnih životinja, koja bi vršila službu po danu i po noći. Nakon ovakog kompletiranja fakulteta ili bolje, uporedo s time, morati će se povesti briga i oko novogradnje fakulteta. Potreba novogradnje fakulteta postaje pridolaskom sve većeg broja studenata te nužnim proširivanjem postojećih kao i otvaranjem novih zavoda i ustanova iz dana u dan sve urgentnijom. Poslije ovog govora g. Bosnića svi su učesnici otišli u zgradu fakulteta gdje je otkrivena spomen ploča prof. g. E. Podaubskom. Na zidu u hodniku postavljena je crna mramorna ploča s natpisom izvedenim zlatnim slovima i ovim riječima.

Prigodom proslave 10-godišnjice rada i opstanka kluba, u spomen svome profesoru Eugenu Podaubskom za velike zasluge i požrvovan rad na ovom fakultetu podiže ovu ploču MCMXXX.

Klub studenata veterinarske medicine

Svečara su pozdravili studenti, rektor dr. Belonrk a zatim mu je banski inspektor dr. Pozaić održao govor: Odlično zbore! Dragi svečaru!

Proslava 10-godišnjice osnutka kluba studenata veterinarske medicine zaista nije mogla da dobije užvišeniji završetak nego što ga dobiva postavljenjem spomen ploče našem dragom i opće poštovanom profesoru Eugenu Podaubskom. Ova spomen ploča imade tim veličajniju važnost, što je inicijativu za njezino postavljanje dao klub studenata veterinarske medicine, naša draga mladež, koja je tim lijepim gestom poštovanja starijih dokazala, da ne želi kidanje s prošlošću, nego naprotiv da na lijepim njezinim idealima želi da si osnuje ljepšu i bolju budućnost. Providnost nadahnula je našu dragu uzdanicu, našu mladež, da dade inicijativu za postavljanje videnog i trajnog znaka priznanja čovjeku, koji je ne samo u mladosti, nego i cijelom svom životu ostao pun idealja i koji je velik dio svojeg života utrošio u radu

oko unaprijeđenja interesa stališta i struke, na radu u stručnim i stališkim organizacijama. Stariji drugovi veterinar, kao i ostala tadašnja akademска оmladina, sjećati će se njegova rada u nekadašnjem „Hrvatsko-slovenskom veterinarskom društvu „Tomislav“ u Beču onda poslije u Hrvatsko-slavonskom veterinarskom društvu u Zagrebu i napokon u Jugoslavenskom veterinarskom savezu, u današnjoj državi. Uvijek smo ga vidjeli na istaknutim mjestima i uvijek je bio prvi na djelu. Njegov rad u društvu zaista je bila i da je otvorena knjiga, jer su sva izdanja naših stručnih glasila ispisana imenima Eugena Podaubskoga, sad kao urednika, sad kao suradnika na bezbrojnim stručnim i staleškim pitanjima svake vrste. Nijedan važniji rad u korist društva i stališta nije izvršen bez njegove suradnje ili mimo njegova vodstva i nijedan uspjeh nije postignut bez njegove dragocjene pomoći i bez njegove uvijek nesebične saradnje. Moji predgovornici ocrtali su našega dragoga svečara i kao čovjeka i kao stručnjaka, a ja imam veliku čast, da mu se prigodom postavljanja ove spomen ploče poklonim kao odličnom stališkom pripadniku i dragom drugu našemu u ime Jugoslavenskog veterinarskog saveza i da mu u ime svih stalešku drugova kliknem: Eugene dragi, budi nam i dalje dobrim i dragim našim drugom. Neka te čuva dragi Bog! Dirnut ovim riječima i izljevima štovanja, ljubavi i priznanja g. Podaubski se je svima zahvalio. Time je ovaj dio proslave završen. Na večer je proslava nastavljena elitnim plesom u Glazbenom zavodu.

25.02.1930.g. Jutarnji list – Svečana proslava 10-godišnjice opstanka veterinarskog fakulteta u Zagrebu

Klub studenata veterinarske medicine u Zagrebu priredio je sinoć na večer, prigodom svečane proslave svoje 10-godišnjice u svim prostorijama Hrv. Glazbenog zavoda elitni ples pod pokroviteljstvom dra Milana Rojaca podbana i utemeljitelja veterinarskog fakulteta.

Uz sudjelovanje mnogih odličnika uspio je ovaj ples dobro. Među odličnicima vidjeli smo rektora zagrebačkog sveučilišta g. dra Belobrka., g. dra Milana Rojca podbana u m. divizijskog generala Daskalovića, dekana ekonom. Visoke škole dra. Ivana Reitera, dekana veterinarskog fakulteta g. dra Ljudevita Juraka te profesore veterine g. Eugena Podabsky, g. dra Lovru Bosnića, dra Sakaža, g. dra Stjepana Plasaja i doc. Dra Ivu Babića. Elitni ples započeo je oko 10 sati. Prije toga su vrijedni i marljivi studenti dočekali svoje lady patronesess, koje su odvodili do estrade ukrašene cvijećem, zelenilom i zastorima. Ovdje su se nalazile kao lady gdje Belobrk, gdje Omerzo, gdje Podaubsky, gdje Gvozdanović, gdje gdje Miškulini,

gdje Brigljević, gdje Vernik, gdje Nović, gdje Šenoa, gdje Burgstaller, gdje Bosnić, gdje Ricoffi, gdje Meisetz, gdje Radočić, gdje Harančić, gdje Ročić. Oko 10 sati stigli su rektor g. Belobrk, podban dr. Milan Rojc i dekan veterinarskog fakulteta g. dra Ljudevit Jurak. Odličnike su svečano dočekali studenti, a pozdravio ih je predsjednik kluba studenata veterinarske medicine g. Hruš Silvije. Iza toga je otvoren elitni ples koji je počeo valcerom i nastavio se sve do ponoći, kada je za vrijeme odmora pozdravio student Zvonko Strunjak najprije g. dra Belobrka i to slijedećim pozdravom: *Magnifice domine* rektor. Osobito mi je ugodno, što me je zapala čast, da Vas pozdravim u ime kluba studenata veterinarske medicine, koji ovom današnjom svečanom priredbom slavi proslavu decenija svojeg uspješnog rada. Mi studenti veterinarne, gospodine rektore znamo uvek cijeniti Vaše velike zasluge, kojima ste nas zadužili. Mi poznamo sav Vaš veliki mar i svu Vašu veliku pažnju, koju ste uvek nepodijeljenom ljubavlju iskazivali prema svim fakultetima zagrebačkog sveučilišta, a naročito pak poznajemo onaj dio vašeg velikog rada, koji ste uložili u promicanje i na unaprjeđenje veterinarske nauke, time veterinarskog staleža, a na dobrobit naroda. Veliko je Vaše nastojanje bilo, a velik u njega rad uložen, da se sačuva, da se održi i da se podigne veterinarski fakultet. I vaša je zasluga *magnifice*, da je on danas na ovom visokom nivou, na kojem se danas nalazi.

27.2.1930. NOVOSTI U RUBRICI Zagrebačke zabave donose članak pod naslovom *Elitni ples studenata veterinarske medicine*.

Elitni ples studenata veterinarske medicine spađa među najuspjelije plesove ove sezone. Sam ples bio je nastavak proslave 10-godišnjice opstanka kluba Studenata veterinarske medicine, a priređen je pod pokroviteljstvom dra. Milana Rojca, podbana u miru i utežitelja Veterinarskog fakulteta. Ples je posjetilo najelitnije zagrebačko društvo, kao i predstavnici vojnih i civilnih vlasti, koje su priređivači svečano dočekali i uvodili. Vrlo nas je ugodno iznenadio lijepi odziv *lady patronesa*, koji su svojim elegantnim i na modernijim haljinama pokazivale, koliko su pažnje i važnosti pridavale ovoj priredbi. Od prisutnih vidjeli smo na ukusnoj dekoriranoj estradi: Mme rektora Belobrka u elegantnoj haljini iz beige čipaka Mme prof. Bosnića u ukusnoj toaleti iz crnih čipaka s bogatim ruž ukrasom, Mme prof. Sakara u vrlo elegantnoj i lijepoj večernjoj toaleti iz crnih čipaka sa strassom, Mme prof. Ritzoffya u otmijenoj toaleti iz crnih čipaka, Mme prof. Podaubsky u ukusnoj toaleti iz crepe de China, Mme Gvozdanović u vrlo elegan-

tnoj i raskošnoj toaleti iz srebrenog brokata sa strassom, Mme Omerzo u vanredno ukusnoj svilenoj ljubičastoj toaleti, Mme Vernik u apartnoj zelenoj crepe georgette haljini, Mme Šenoa u osobito elegantnoj bijeloj crepe georgette toaleti bijele boje s bijelim ružama i pannom Mme Ročić u crnoj elegantnoj stilskoj toaleti ukrašena brokatom, Mme Nović u ukusnoj i elegantnoj toaleti iz crnih čipaka, Mme Montina u vrlo otmijenoj ljubičastoj toaleti iz crepe de China sa tilom, Mme Miškulini u stilskoj i vrlo elegantnoj toaleti iz ljubičastog moirea, Mme Radočić u biranoj elegantnoj haljini iz crnih čipaka, Mme Haraminčić u veoma ukusnoj crnoj toaleti iz crepe georgette. Vrlo je bila graziozna Mme Krista Brigeljević u dugoj haljini iz skupocjenih čipaka a jednako je bila lijepa i elegantna skupocijena toaleta Mme Meisatz iz crnih čipaka. Nastup lady patronessa na vrlo ukusnoj dekoriranoj estradi, koja je bila ukrašena s draperijama zgastito crvene boje u polukrugu, sa zelenilom i namještajem u ročnoj stilu, bio je vrlo efektan.

U ime sveučilišta bio je prisutan g. rektor dr. Josip Belobrk. Visoku ekonomsko komercijalnu školu zastupao je prof. dr. Ivan Reiter, a od veterinarskog fakulteta bili su prisutni dekan prof. dr. Ljudevit Jurak i gg. prof. Eugen Podaubsky, Lovro Bosnić, Stjepan Plasj i Jaroslav Sakar, koji je kao predsjednik zastupao Jugoslavensko veterinarsko udruženje, sekciju Zagreb i docenti dr. Ivo Babić i dr. Rudolf Ganslmayer. Od zastupnika vojnih vlasti bili su prisutni divizijski general Aleksandar Daskalović, zatim pukovnik dr. Velimir Radočić i razmijerno velik broj gg. oficira u svečanim odorama. Gradskog je načelnika zastupao g. senator Šarić, od konzula stranih država zapazili smo argentinskog g. Carevića. U ime veterinarskog odjeljenja banske uprave savske banovine bio je prisutan veterinarski inspektor g. Vladoje Vuković. Zapaženi su i mnogi gg. liječnici i advokati pa vojni veterinari, veterinari grada Zagreba, te veterinari iz bliže i dalje okoline.

Nešto prije 10 sati svečano je otvoren ples. Dekan veterinarskog fakulteta dr. Ljudevit Jurak bio je dopraćen s velikim brojem studenata. Pozdravio je ga u ime kluba studenata počasni predsjednik g. Silvije Hruš i umolio ga da preuzme na priredbi dužnost kućedomaćina, čemu se je on najpripravnije odazvao. Pokrovitelj dr. Milan Rojc i rektor dr. Josip Belobrk dopraćeni su u krugu profesora i velikog broja studenata. Glazba je svirala tradicionalnu „*Gaudeteamus igitur*“. Gospodin Hruš je pozdravio pokrovitelja i zahvalio mu što je blagoizvolio preuzeti pokroviteljstvo nad prvim plesom studenata veterinarske medicine i istaknuo njegove velike zasluge za zagrebačko sveučilište, a napose za veterinarski fakultet.

Pokrovitelj ugodno dirnut ovim govorom, najtoplije se klubu zahvalio i zaželio svaki uspjeh u njegovom radu. Nakon ovih govora zasvirala je glazba Chopinovu polonaise-u. Ples je otvorio g pokrovitelj sa Mme g. rektora.

Nakon Poloinase odigrana je seljančica nakon koje su neke od Lady Patroness zauzele ponovno svoja mjesta. Time je bio završen ceremonijal a počeo vrlo animirani ples.

Dvorana Hrvatskog Glazbenog Zavoda bila je potpuno ispunjena brojnim elegantnim plesnim parovima. Ovdje se mora pohvalno istaknuti nastojanje studenata priredivača, da sve dame plešu. Naročito su upale u oči krasne toalete mnogih gospodica, ali zbog kratkoće prostora ne možemo ovdje detaljno sve opisati. Spomenuti ćemo među njima gdjicu Miru Janečović, gdjicu Veru Košak, gdjicu Poldi Langer, gdjicu Veru Košak, gdjicu Buratović gdjicu Miškuljin Veru, gdjicu Mignon Jandu, Egersdorfer Malvini, Štiglić Milevu, Strouhal Hertu. Emicu Burgstaler, Vilmu Fink, Vlastu Lorković, Teu Ročić, Haraminčić Blažu. Oberhofer, Juranić, Njemirovsky Olgu, Navratil Zdenku, Matić Nadu, Datler Bebu, Muller Ljerku, Ergotić Tinku, gdju. Djatkova Irenu, gdjicu Laudor Margitu, N. Gavellu, Somnjaš Renue, Czekelius Noru,

Petek Zoru, Siraky Sonju, Mužinić. Maru Valić, Zoru i Danicu Tomić. Singer Olgu, Mercedu Sedlar, Ellu Griesbach. Irmu Vrdoljak a osim ovih bilo je još vrlo lijepih i modernih toaleta.

Oko ponoći je velika pauza. U maloj dvorani za ukusno aranžiranim velikim počasnim stolom bili su najodličniji posjetioci. G. Zvonimir Štrunjak predsjednik zabavnog odbora K.S.V.M. pozdravio je g. rektora i istaknuo njegovo zauzimanje za napredak Fakulteta. Rektor je zahvalio lijepim riječima. G. Strunjak je zatim pozdravio g. pokrovitelja, predstavnika vojnih vlasti divizijskog generala g. Daskalovića, predstavnike civilne vlasti, zastupnika grada Zagreba g. senatora Šarića, pa Lady Patronesse, te predstavnike štampe kao i sve prisutne. Poslije odmora nastavio se ples ugodnog raspoloženja sve do jutra. Foyer, kao i sala bili su vrlo ukusno ukrašeni cvijećem i zelenilom tako da je sve odisalo nekom naročitom otmjenošću i svježinom- Aranžer dekoracije i plesa bio je g. Fran Brigić, student veterinarske medicine, a njegov stalni suradnik g. Milivoj Cividini, također student veterine. I kraj svih velikih režija ples je kako čujemo i materijalno dobro prošao.

Tako je završena svečana proslava 10-godišnjice
K.S.V.M.

36th WORLD VETERINARY ASSOCIATION CONGRESS

Auckland, New Zealand | 6-8 April 2020 | wvac2020.com

Their Future is
Our Future
NZVA
New Zealand Veterinary Association